

Sándory Mihály

1930-ban Gyergyószentmiklóson született.

1952-ben szerezte meg villamosmérnök diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetemen.

Ezt követően az egyetem Villamosságtani Tanszékén dolgozott.

1955-től a Központi Fizikai Kutató Intézetben (KFKI) tudományos munkatársként, majd főigazgató-helyettesként végzett sokszínű, szerteágazó munkát.

1968-ban a KFKI MSZKI (Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézet) munkatársai az ő irányításával kezdték meg egy kisszámítógép építését a DEC korabeli Small Computers Handbookja (kisszámítógép-katalógus) alapján. Az eredmény, a TPA1001 (TPA = Tárolt Programú Analizátor), egy PDP-8 „klón” a magyar informatikában az 1990-es évekig fontos szerepet betöltő, sikeres TPA-sorozat első darabja.

1979-1982 között a főigazgató-helyettesi pozíciója mellett az MTA Természettudományi Főosztályát irányította.

A műszaki tudományok kandidátusa.

1982 és 1984 között mikroelektronikai kormánybiztos volt, ezt követően a Mikroelektronikai Vállalat (MEV) vezérigazgatója lett, ahol integrált áramkörök fejlesztésével és gyártásával foglalkoztak.

A TPA rendszerek kifejlesztésében végzett meghatározó tevékenységéért Állami Díjjal tüntették ki (1973). További fontosabb kitüntetései: Neumann-díj (NJSZT, 1982); Szocialista Magyarországért Érdemrend (1985).

Budapest, 2012.